

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji
20-950 Lublin, Al. Raławickie 14

tel. +48 81 445 37 27, +48 81 445 37 31; fax. +48 81 445 37 26

Lublin, dnia 25 marca 2015 r.

Dr hab. Maciej Rudnicki, prof. KUL
Kierownik Katedry Prawa Zarządzania Środowiskiem
Instytut Administracji
Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie

Wielmożny Pan
Prof. zw. dr hab. Emil Walenty Pływaczewski
Dziekan
Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku

Szanowny Panie Dziekanie,

W załączeniu przedstawiam recenzję rozprawy doktorskiej Pana mgr Marcina Marcinkiewicza pt. *Prawne uwarunkowania wykorzystywania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego*, przygotowanej pod opieką promotora Pani dr hab. Ewy Katarzyny Czech, prof. UwB, na Wydziale Prawa Uniwersytetu Białostockiego.

Z poważaniem

Prof. nadzw. dr hab. Maciej Rudnicki

<p>Przedmiot Recenzji</p>	<p>Recenzja rozprawy doktorskiej Pana mgr Marcina Marcinkiewicza pt. <i>Prawne uwarunkowania wykorzystywania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego</i>, przygotowanej pod opieką promotora Pani dr hab. Ewy Katarzyny Czech, prof. UwB, na Wydziale Prawa Uniwersytetu Białostockiego</p>
<p>autor recenzji</p>	<p>Dr hab. Maciej Rudnicki, prof. KUL kierownik Katedry Prawa Zarządzania Środowiskiem Instytut Administracji Wydział Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie</p>
<p>podstawa formalno- prawna sporządzenia recenzji</p>	<p>Uchwała Rady Wydziału Prawa UwB w Białymstoku oraz art. 20 ust. 5 i 6 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 ze zm.) oraz §6 ust. 4 rozporządzenia MNiSW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2011 r. Nr 204, poz. 1200)</p>
<p>miejsce i data</p>	<p>Lublin, 25 marca 2015 r.</p>

I. Formalne aspekty recenzji

W treści recenzji uwzględniona została regulacja §6 ust. 4 rozporządzenia MNiSW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2011 r. Nr 204, poz. 1200), zgodnie z którą recenzja rozprawy doktorskiej zawiera szczegółowo uzasadnioną ocenę, czy rozprawa ta spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 ze zm.). Z kolei w oparciu o treść art. 13 ust. 1 tej ustawy, rozprawa doktorska powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej, jak również umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

II. Ocena trafności sformułowania tematu i przedmiotu rozprawy

Należy ocenić, że temat rozprawy sformułowany jest w sposób jednoznaczny i klarowny. W pełni odpowiada treści rozprawy. Konstrukcję tematu należy ocenić jako prawidłową pod względem kryteriów logiki oraz poprawności użytej terminologii formalno-prawnej. Przedmiot badań dotyczy instytucji prawnej partnerstwa publiczno-prywatnego („PPP”) i jej wykorzystania przez jednostki samorządu terytorialnego. Ma on duże znaczenie nie tylko teoretyczne, ale i praktyczne.

Nowatorskie podejście Autora przejawia się w próbie stosunkowo kompleksowego podejścia do tematyki wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego. Należy zauważyć, że na chwilę obecną ilość takich opracowań naukowych jest wciąż niewystarczająca. Jak wskazuje sam Autor, *w polskiej nauce nie przeprowadzono jeszcze dokładnych badań wskazujących, czy partnerstwo publiczno-prywatne może być skutecznie wykorzystane przez jednostki samorządu terytorialnego do realizacji wszystkich nałożonych na nie przez ustawy zadań publicznych* (s. 11).

Reasumując, powyższe uwagi, należy ocenić wysoko zarówno wybór przedmiotu recenzowanej rozprawy, jak i sformułowanie jej tematu.

III. Ocena sformułowania celów naukowych, przyjętych hipotez i tez badawczych oraz postawionych problemów badawczych rozprawy

Podjęcie przez Autora przedmiotowej problematyki ma na celu, jak sam Autor wskazuje, *przedstawienie kwestii spornych wynikających z przyjętych na gruncie polskiego prawa rozwiązań legislacyjnych dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego pod kątem wykorzystania tej instytucji przez jednostki samorządu terytorialnego* (s. 10-11). Intencją Autora nie jest wyłącznie ocena przepisów prawa polskiego, ale także wskazanie ich pożądanego kształtu w przyszłości. Z tego powodu, w recenzowanej dysertacji Autor przedstawił wnioski *de lege ferenda* dotyczące usprawnienia wykorzystania instytucji prawnej partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego.

Hipotezę postawioną przez Autora we wstępie rozprawy należy ocenić jako przemyślaną i dojrzałą, sformułowaną w sposób prawidłowy. Jest nią twierdzenie, że *kompleksowe uregulowanie instytucji partnerstwa publiczno-prywatnego i brak kwestii spornych istniejących na gruncie przepisów, w których unormowano partnerstwo publiczno-prywatne warunkuje jego skuteczne i szersze wykorzystanie przez jednostki samorządu terytorialnego do wykonywania nałożonych na nie zadań ustawowych* (s. 11).

W mojej ocenie, przytoczony powyżej cel i hipoteza, wynikające z recenzowanej rozprawy, należy uznać co do zasady za prawidłowo i trafnie sformułowane. Po analizie wniosków umieszczonych w zakończeniu pracy należy stwierdzić, że cel dysertacji został osiągnięty, a hipoteza postawiona we wstępie rozprawy udowodniona.

IV. Ocena przyjętych konwencji terminologicznych

Pan mgr Marcin Marcinkiewicz w sposób poprawny posługuje się terminologią adekwatną do przedmiotowego zagadnienia oraz gałęzi prawa, w ramach której powstała dysertacja. Dostrzegana jest duża staranność Autora w definiowaniu używanych pojęć, czego przejawem są jego rozważania zawarte w rozdziale pierwszym rozprawy.

V. Ocena przyjętych metod badawczych

Należy przyjąć, że Autor w sposób prawidłowy dokonał doboru metod badawczych, wskazał je także we wstępie rozprawy. Do rozważań nad m.in. istotą partnerstwa publiczno-prywatnego oraz prawnymi aspektami wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego Autor wykorzystał metodę prawnodogmatyczną. W tych rozważaniach przydatna okazała się także metoda prawnoporównawcza, za pomocą której Autor dokonał analizy aktów prawnych dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego, obowiązujących w wybranych przez niego państwach europejskich oraz prawa Unii Europejskiej, i na tej podstawie sformułował wnioski dotyczące zmian w prawie polskim. Natomiast metoda historyczna została wykorzystana do analizy dotychczasowych regulacji instytucji partnerstwa publiczno-prywatnego w prawie polskim i przedstawienia wniosków *de lege ferenda* mających na celu usprawnienie tej regulacji w przyszłości.

VI. Ocena konstrukcji i układu rozprawy

Problematyka podjęta w recenzowanej rozprawie jest interesująca. Jest doniosła teoretycznie a jednocześnie przydatna praktycznie. Recenzowana praca składa się z 290 stron tekstu. Zasadniczą jej część tworzy wstęp, cztery rozdziały i zakończenie. Każdy z rozdziałów rozpoczyna się uwagami ogólnymi i podsumowany jest wnioskami Autora, co sprawia, że co do zasady układ pracy jest przejrzysty, uporządkowany i logiczny. Dysertacja zawiera także wykaz skrótów oraz bibliografię.

We wstępie będącym wprowadzeniem do tematyki poruszonej w dalszych częściach pracy Autor przedstawia przedmiot badawczy, cel pracy oraz jej hipotezę.

W rozdziale pierwszym poświęconym zagadnieniom wprowadzającym zbadana została istota partnerstwa publiczno-prywatnego. Rozważania w nim zawarte dotyczą przede wszystkim genezy tej instytucji, poglądów doktryny na jej temat, unormowania PPP w prawie Unii Europejskiej, w prawie polskim oraz w prawie wybranych państw europejskich. W rozdziale tym Autor dokonał analizy modeli partnerstwa publiczno-prywatnego, które funkcjonują na świecie oraz przedstawił korzyści jakie może przynieść wykorzystanie instytucji PPP przez jednostki samorządu terytorialnego. Ponadto w rozdziale tym podkreślony został administracyjnoprawny charakter tej instytucji (s. 43-48).

Rozdział drugi zatytułowany *Aspekty prawne realizacji zadań jednostek samorządu terytorialnego przez podmioty prywatne w drodze wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego* zawiera analizę możliwości wykorzystania instytucji prawnej partnerstwa publiczno-prywatnego do realizacji przez jednostki samorządu terytorialnego zadań publicznych nałożonych na nie przez ustawy regulujące ich funkcjonowanie, tj. - ustawę o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), ustawę o samorządzie powiatowym z dnia 5 czerwca 1998 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 595 ze zm.) oraz ustawę o samorządzie województwa z dnia 5 czerwca 1998 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 596 ze zm.). W rozdziale tym Autor udowadnia, że w większości przypadków prawo zezwala na wykorzystanie PPP do realizacji tych zadań. W sytuacji gdy istnieją przeszkody prawne blokujące możliwość wykorzystania PPP, Autor zakreśla wnioski *de lege ferenda* mające na celu usunięcie tych przeszkód. Podsumowując, w omawianym rozdziale Autor stwierdza, że realizacja większości z zadań publicznych jednostek samorządu terytorialnego z wykorzystaniem partnerstwa publiczno-prywatnego *będzie nie tylko mniej kosztowna, ale będzie także przynosiła większe korzyści dla podmiotów, na rzecz których zadania te są wykonywane, czyli dla członków lokalnej społeczności* (s. 123).

W rozdziale trzecim zatytułowanym *Wpływ zmian prawodawstwa w obszarze partnerstwa publiczno-prywatnego na możliwość jego wykorzystania przez jednostki samorządu terytorialnego* Autor zbadał dotychczasowe regulacje prawne dotyczące PPP w Polsce i przedstawił szereg wniosków *de lege ferenda* mających na celu usprawnienie tych regulacji w przyszłości. Rozdział ten zaczyna się od wskazania przez Autora możliwości wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce przed wejściem w życie pierwszej ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 28 lipca 2005 (Dz.U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420). Następnie Autor zbadał zasadność wprowadzenia do polskiego porządku prawnego odrębnego aktu prawnego regulującego stosowanie partnerstwa publiczno-prywatnego. W dalszej części omawianego rozdziału Autor skupił się na analizie przepisów ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 28 lipca 2005 oraz aktualnie obowiązującej ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 19 grudnia 2008 roku (Dz.U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100 ze zm.). Badanie to pozwoliło Autorowi na stwierdzenie, że dotychczasowe zmiany w prawie pozwoliły na *zniesienie barier, które na gruncie ustawy z 2005 roku uczyniły PPP instytucją wysoce sformalizowaną i zbiurokratyzowaną* (s. 182). Jednakże Autor podkreślił również, iż *pomimo wprowadzenia pozytywnych zmian, dalsze nowelizacje regulacji prawnej dotyczącej PPP, w tym uproszczenie procedury stosowania tej*

instytucji, oraz wprowadzenie odpowiedniej polityki wspierania PPP, w szczególności przez specjalnie do tego powołaną instytucję, która będzie edukowała jednostki samorządu terytorialnego i zachęcała je do wykorzystywania PPP, mogą pozytywnie wpłynąć na wykorzystanie tej instytucji (s. 182).

Rozdział czwarty zatytułowany *Wnioski de lege ferenda w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego w kontekście wykorzystania tej instytucji przez jednostki samorządu terytorialnego* zawiera ciekawą koncepcję zmian w obecnie obowiązującym prawie. W opinii Autora *zmiany te pozwolą na usprawnienie polskiej regulacji prawnej dotyczącej PPP i zwiększenie realizacji przedsięwzięć PPP przez jednostki samorządu terytorialnego w praktyce (s. 251).* Pan mgr Marcin Marcinkiewicz postuluje przede wszystkim usprawnienie fazy przygotowawczej przedsięwzięć partnerstwa publiczno-prywatnego, zmianę procedury wyboru partnera prywatnego i najkorzystniejszej oferty przez podmioty publiczne oraz powołanie specjalistycznych instytucji odpowiedzialnych za rozwój i prawidłowe stosowanie partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce (Polskie Centrum PPP, Sąd Arbitrażowy działający przy Polskim Centrum PPP). Co więcej, Autor postuluje także wprowadzenie ustawowego nakazu przygotowania w Polsce zbioru wytycznych dotyczących prawidłowego stosowania PPP (roboczo nazwanego przez Autora Kodeksem Prawidłowego PPP) oraz bazy standardowych wzorów umów o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zmiany zaproponowane przez Autora dotyczą w szczególności ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Ponadto Autor zaproponował także nowelizację wspomnianych powyżej ustaw o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym, o samorządzie województwa oraz ustawy o gospodarce komunalnej z dnia 20 grudnia 1996 roku (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236 ze zm.).

Zakończenie pracy zawiera szereg wniosków wynikających z rozprawy doktorskiej i potwierdzających jej hipotezę sformułowaną we wstępie. Autor w pełni zrealizował główny cel badawczy. Pan mgr Marcin Marcinkiewicz wyciągnął wniosek że *dzięki wykorzystaniu PPP jednostki samorządu terytorialnego mogą rozszerzyć wykonywanie przez siebie zadań publicznych o nowe inwestycje, których nie zrealizowałyby korzystając wyłącznie z własnych zasobów (s. 254).* Podkreśla on jednakże, iż *według obecnego stanu prawnego, przepisy dotyczące PPP w Polsce zawierają rozwiązania, które utrudniają efektywne wykorzystanie tej instytucji przez jednostki samorządu terytorialnego. Dlatego też, niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich zmian w polskiej ustawie o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz w przepisach regulujących funkcjonowanie jednostek samorządu terytorialnego (s. 256).*

Według Autora zawarte w jego rozprawie wnioski dowodzą, że *zwiększenie wykorzystania formuły PPP przez jednostki samorządu terytorialnego uzależnione jest od odpowiedniej jej regulacji w przepisach prawa* (s. 258).

VII. Uwagi dotyczące merytorycznej treści rozprawy

Oceniając treść przedstawionej do recenzji dysertacji należy rozpocząć od wskazania, że jej Autor podjął zagadnienie nie tylko znaczące z punktu widzenia rozwoju nauki prawa, ale również, a może nawet przede wszystkim, szczególnie istotne z uwagi na praktyczne aspekty wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego. Warto podkreślić, że w polskiej nauce nie przeprowadzono dotychczas dokładnych badań wskazujących, czy partnerstwo publiczno-prywatne może być skutecznie wykorzystane przez jednostki samorządu terytorialnego do realizacji wszystkich nałożonych na nie przez ustawy zadań publicznych. Badanie te zostały przeprowadzone przez Autora w recenzowanej dysertacji, co nadaje jej nowatorski charakter. Na podstawie tych badań Autor wyciągnął odpowiednie wnioski *de lege ferenda* wskazujące jak powinna wyglądać prawidłowa, według Niego, regulacja prawna dotycząca partnerstwa publiczno-prywatnego w prawie polskim.

Ma rację Autor twierdząc, że aktualnie partnerstwo publiczno-prywatne jest w Polsce niedostatecznie wykorzystywane przez jednostki samorządu terytorialnego, w szczególności jeśli porówna się praktykę polską do przywołanej przez Autora praktyki brytyjskiej, niemieckiej lub francuskiej. Na tle tych rozważań nie sposób nie odnieść się ze zrozumieniem do końcowego wniosku pracy, a mianowicie do stwierdzenia, że *zwiększenie wykorzystania formuły PPP przez jednostki samorządu terytorialnego uzależnione jest od odpowiedniej jej regulacji w przepisach prawa* (s 258) i rozważenia wprowadzenia regulacji zaproponowanych przez Autora w rozdziale czwartym pracy.

Podkreślenia wymaga znaczna ilość wniosków własnych Autora o istotnym charakterze z punktu widzenia praktyki i nauki prawa. W rozdziale czwartym podsumowującym rozważania zawarte we wcześniejszych rozdziałach pracy Autor precyzyjnie wskazuje kierunki zmian w prawie, które uznaje za konieczne z punktu widzenia zwiększenia wykorzystania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego. Należy wysoko ocenić wartość merytoryczną oraz dojrzałość tych wniosków.

Analizując treść rozprawy można zauważyć, że w wielu jej częściach Autor zamieszcza jednakże zbyt małą ilość analiz *stricte* prawniczych. Dotyczy to w szczególności podrozdziału 1.4, podrozdziału 1.6 oraz całego rozdziału 2 pracy. Charakter rozważań zawartych w tych częściach pracy należy uznać za mało prawniczy. Sugerowałbym szersze oparcie zamieszczonych w nich badań na wykładni literatury nauki prawa oraz orzeczeń sądów.

Trzeba pochwalić Autora za przedstawianie w treści rozprawy licznych własnych poglądów, jednakże w kilku miejscach poglądy te nie są przez Autora dokładnie uzasadnione. Ma to miejsce np. na stronie 90, gdzie Pan mgr Marcin Marcinkiewicz stwierdza, że ze względu na duży koszt inwestycji, znacznie przekraczający możliwości Miasta Sopot, opisany przez Autora projekt infrastrukturalny nie mógłby powstać bez wsparcia podmiotów prywatnych w innej formule niż PPP, nie wyjaśniając podstaw na jakich oparł swój pogląd. Podobne uwagi można odnieść do poglądów przedstawionych przykładowo na s. 90, 91, 102, 104, 111 lub 114. Sugerowałbym także rozszerzenie rozważań zawartych w rozdziale 1.4. i bardziej szczegółowe udowodnienie przez Autora tezy, iż partnerstwo publiczno-prywatne można uznać za *nową instytucję prawa administracyjnego* (s. 48).

Pewne wątpliwości rodzi też konstrukcja podrozdziału 1.1. pracy. Badając charakter partnerstwa publiczno-prywatnego Autor dokonał najpierw analizy poglądów doktryny na temat istoty tej instytucji oraz jej definicji, a dopiero później przedstawił jej genezę. Chronologia tych rozważań powinna być odwrotna. Sugerowałbym, aby Autor rozpoczął omawiany podrozdział od przedstawienia genezy instytucji PPP na świecie. Warto także zwrócić uwagę na objętość podrozdziałów zamieszczonych w rozdziale trzecim pracy. W porównaniu do innych części rozprawy, podrozdziały te można uznać za zbyt krótkie. Z tego powodu można zaproponować skondensowanie treści rozważań zawartych w rozdziale trzecim recenzowanej dysertacji i zmniejszenie ilości zawartych w nim podrozdziałów.

VIII. Ocena źródeł literatury wykorzystanych przez Autora rozprawy

Szczegółowy wywód przeprowadzony został, przez Autora, głównie w oparciu o liczne pozycje literatury przedmiotu z zakresu partnerstwa publiczno-prywatnego. Poza fundamentem recenzowanej rozprawy, którym jest ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym, powołany został szereg aktów normatywnych krajowych i unijnych, jak też

komentarzy do nich. W swoich rozważaniach Autor wykorzystał także kilka pozycji literatury obcojęzycznej, dokumenty urzędowe, projekty ustaw oraz w dość szerokim zakresie odwoływał się do orzeczeń sądów krajowych oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

IX. Uwagi dotyczące formalno-technicznej i edytorskiej strony rozprawy

Formalno-techniczne i edytorskie elementy rozprawy takie, jak: edycja przypisów, wykaz skrótów, wykaz aktów normatywnych, wykaz orzecznictwa oraz bibliografia, sporządzone zostały przez Autora co do zasady prawidłowo i zgodnie z powszechnie przyjętymi w tym względzie regułami odnoszącymi się do prac z zakresu nauk prawnych. Dostrzeżone zostały jednak pewne uchybienia w tym zakresie, co nie zmienia jednak zasadniczo pozytywnej oceny formalnej strony pracy. Można mieć zastrzeżenia do staranności korekty autorskiej, obejmującej przede wszystkim nieliczne błędy stylistyczne, interpunkcyjne, drobne nieścisłości językowe, a także pewne mankamenty w formułowaniu przypisów. Np. brak jest „daty wejścia” w przypadku powoływania adresów stron internetowych, zdarzają się przypadki braku słowa „z dnia” w nazwach aktów prawnych (np. kilkakrotnie na s. 37). W treści przypisów Autor raz używa zwrotu „pod redakcją” (np. przypis 175), a w innych przypadkach stosowany jest skrót „pod red.” (np. przypis 105 i 108, 110), a jeszcze w innych przypadkach zwrot w nawiasie „(red. B, Dolnicki) (np. przypis 201 i 208). Autor też wielokrotnie stosuje nazewnictwo „Europejski Trybunał Sprawiedliwości” zamiast „Trybunał Sprawiedliwości UE”.

X. Kwalifikacja rozprawy pod względem gałęzi prawa

Recenzowana dysertacja może stanowić podstawę do uzyskania stopnia naukowego doktora nauk prawnych ze specjalnością prawo administracyjne.

XI. Ocena końcowa rozprawy

Przedłożona do recenzji rozprawa doktorska zasługuje na wysoką ocenę zarówno pod względem doboru tematu, zawartych w niej treści, jak i kwestii dotyczących jej formy. Jest to dzieło świadczące o znacznej dojrzałości naukowej Autora. Problematyka podjęta przez Pana mgr Marcina Marcinkiewicza, jak się okazuje po analizie dysertacji, jest nie tylko doniosła i skomplikowana pod kątem teorii, ale również, a może nawet przede wszystkim, stanowi wartościową pozycję, patrząc przez pryzmat praktyki stosowania prawa.

XII. Wniosek

Uznaję, że rozprawa doktorska przygotowana przez Pana mgr Marcina Marcinkiewicza zatytułowana *Prawne uwarunkowania wykorzystywania partnerstwa publiczno-prywatnego przez jednostki samorządu terytorialnego* wypełnia przesłanki wskazane w art. 13 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 ze zm.). Z recenzowanej dysertacji można wnioskować o dojrzałości naukowej, niewątpliwie dużej ogólnej wiedzy teoretycznej Pana Magistra w zakresie prawa oraz instytucji partnerstwa publiczno-prywatnego, a także o posiadaniu przez Niego umiejętności prowadzenia w sposób samodzielny pracy naukowej.

Dokonując pozytywnej oceny przedstawionej rozprawy doktorskiej wnoszę o dopuszczenie Autora do dalszych stadiów przewodu doktorskiego.

Prof. nadzw. dr hab. Maciej Rudnicki